

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 69/19
V Luxemburgu 4. júna 2019

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-18/18
Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited

Podľa generálneho advokáta Szpunara možno spoločnosť Facebook zaviazat', aby vyhl'adala a identifikovala všetky rovnaké urážlivé komentáre, ktoré už boli označené za nezákonné, ako aj všetky rovnaké komentáre pochádzajúce od toho istého používateľa

Napadnuté právo Únie neupravuje v prejednávanej veci otázku, či spoločnosť Facebook možno zaviazat', aby odstránila všetky dotknuté komentáre na celosvetovej úrovni

Pani Eva Glawischnigová-Piesczeková, ktorá bola poslankyňou Nationalrat (Rakúska národná rada), predsedníčkou poslaneckého klubu Grünen („Zelení“) a spolkovou hovorkyňou tejto strany, požiadala rakúske súdy prostredníctvom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aby spoločnosti Facebook¹ nariadili zdržať sa zverejňovania urážlivého komentára.

Istý používateľ Facebooku totiž vo svojom súkromnom profile uverejnil článok pochádzajúci z rakúskej informačnej stránky oe24.at s názvom „Zelení: minimálne zabezpečenie pre utečencov má zostať“. V dôsledku tohto uverejnenia sa na Facebooku zobrazil náhľad stránky oe24.at s názvom a stručným zhrnutím článku, ako aj fotografia pani Glawischnigovej-Piesczekovej. Tento obsah mohol vidieť ktorýkoľvek používateľ Facebooku.

Keďže Facebook nereagovala na jej žiadosť o odstránenie tohto komentára, pani Glawischnigová-Piesczeková požiadala, aby sa tejto spoločnosti uložil príkaz zdržať sa zverejňovania a/alebo šírenia fotografií, ktoré ju zobrazujú, ak sprievodný text šíri doslova tento komentár a/alebo komentár „rovnakého významu“.

Prvostupňový súd vydal požadované predbežné opatrenie a Facebook následne znemožnila prístup k pôvodne zverejnenému obsahu v Rakúsku.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), ktorý sa napokon vecou zaoberá, usudzuje, že cieľom predmetných vyjadrení bolo uraziť pani Glawischnigovú-Piesczekovú na cti, nadávať jej a hanobiť ju.

Po tom, čo bol Oberster Gerichtshof požiadaný, aby odpovedal na otázku, či príkaz na zdržanie sa konania možno rozšíriť aj celosvetovo na doslovne rovnaké vyhlásenia a/alebo vyhlásenia rovnakého významu, o ktorých Facebook nevie, obrátil sa v tejto súvislosti na Súdny dvor so žiadosťou o výklad smernice o elektronickom obchode².

Podľa tejto smernice poskytovateľ hostingu (a teda prevádzkovateľ platformy sociálnej siete³, akým je Facebook) v zásade nie je zodpovedný za informácie uchovávané tretími osobami na svojich serveroch, pokiaľ nevie o ich nezákonnej povahe. Len čo sa však dozvie o ich nezákonnosti, musí ich odstrániť alebo k nim znemožniť prístup. Okrem toho smernica stanovuje, že poskytovateľ

¹ Konkrétne ide o spoločnosť Facebook Ireland, ktorá ako dcérska spoločnosť spoločnosti Facebook Inc prevádzkuje elektronickú platformu výlučne pre používateľov mimo Spojených štátov a Kanady.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).

³ Rozsudok zo 16. februára 2012, SABAM (C-360/10; pozri aj TK č. 11/12).

hostingu nemá všeobecnú povinnosť monitorovať uložené informácie alebo všeobecnú povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť.

Vo svojich dnešných návrhoch generálny advokát **Maciej Szpunar zastáva názor, že smernica o elektronickom obchode nebráni tomu, aby bolo poskytovateľovi hostingu prevádzkujúcemu platformu sociálnej siete, akou je Facebook, súdnym príkazom nariadené vyhľadať a identifikovať** spomedzi všetkých informácií šírených používateľmi tejto platformy **rovnaké informácie, ako je tá, ktorú označil za nezákonnú súd, ktorý vydal tento príkaz.**

Podľa generálneho advokáta tento prístup umožňuje zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými základnými právami, konkrétne medzi ochranou súkromného života a právami na ochranu osobnosti, ochranou slobody podnikania a ochranou slobody prejavu a informácií. Po prvé si to nevyžaduje sofistikované technické prostriedky, ktoré by mohli predstavovať mimoriadnu záťaž. Po druhé vzhľadom na to, aké ľahké je reprodukovať informácie v prostredí internetu, zdá sa to byť nevyhnutné na zabezpečenie účinnej ochrany súkromného života a práv na ochranu osobnosti.

V rámci takého príkazu **možno poskytovateľovi hostingu tiež nariadiť, aby vyhľadal a identifikoval informácie rovnocenné s tou, ktorá bola označená za nezákonnú, ale len spomedzi informácií šírených používateľom, ktorý túto informáciu zverejnil.** Súd rozhodujúci o odstránení takých rovnocenných informácií musí zaručiť, aby boli účinky jeho príkazu jasné, presné a predvídateľné. Musí pritom zabezpečiť rovnováhu medzi dotknutými základnými právami a zohľadniť zásadu proporcionality.

Povinnosť identifikovať rovnocenné informácie pochádzajúce od každého používateľa by nezabezpečila spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými základnými právami. Na jednej strane by si vyhľadanie a identifikácia takých informácií vyžadovali nákladné riešenia. Na druhej strane by uplatňovanie takých riešení viedlo k cenzúre, takže sloboda prejavu a informácií by mohla byť systematicky obmedzovaná.

Keďže podľa generálneho advokáta smernica neupravuje územnú pôsobnosť povinnosti odstrániť informácie šírené prostredníctvom platformy sociálnej siete, nebráni tomu, aby sa poskytovateľovi nariadilo odstrániť také informácie na celosvetovej úrovni. Okrem toho územnú pôsobnosť neupravujú ani ďalšie ustanovenia práva Únie vzhľadom na to, že v prejednávanej veci sa pani Glawischnigová-Piesczeková nedovoľáva práva Únie, ale všeobecných ustanovení rakúskeho práva v oblasti ochrany súkromného života a práv na ochranu osobnosti vrátane urážky na cti,⁴ ktoré nie sú harmonizované. Tak otázka extrateritoriálnych účinkov súdneho príkazu ukládajúceho povinnosť odstrániť informáciu, ako aj otázka územnej pôsobnosti takej povinnosti mala byť predmetom analýzy uskutočnenej najmä z hľadiska medzinárodného práva verejného a súkromného.

Okrem toho **generálny advokát zastáva názor, že smernica nebráni tomu, aby bolo poskytovateľovi hostingu nariadené odstrániť informácie rovnocenné s tými, ktoré boli označené za nezákonné, pokiaľ sa o nich dozvie od dotknutej osoby, tretích osôb alebo z iného zdroja,** pretože v tomto prípade povinnosť odstrániť informáciu neznamena všeobecné monitorovanie uložených informácií.

UPOZORNENIE: Návrhy generálneho advokáta nie sú pre Súdny dvor záväzné. Úlohou generálneho advokáta je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie v prípade, ktorým je poverený. Súdny dvor začne od tejto chvíle v tejto veci poradu. Rozsudok bude vydaný neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec

⁴ Generálny advokát okrem iného uvádza, že pani Glawischnig-Piesczek sa nedovoľáva práv na ochranu osobných údajov, ktoré sú v Únii harmonizované.

v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z prednesenia návrhov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106